

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie: **A. T., Ł. U., A. R. i S. K.**

skazanych za czyny z art.204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

na posiedzeniu w dniu 17 stycznia 2024 r.

kasacji Prokuratora Generalnego wniesionej na korzyść skazanych

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 31 maja 2021 r., sygn. akt IV K 194/14,

**1. uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. orzeczenia o karach
grzywny wymierzonych: A. T. w pkt LX, Ł. U. w pkt LXVII, A. R. w
pkt LXXII, S. K. w pkt LXXVI;**

**2. kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne obciąża Skarb
Państwa.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z dnia 31 maja 2021 r., sygn. akt IV K 194/14, orzekł o odpowiedzialności karnej łącznie 20 oskarżonych, w tym:

1. A. T. :

- w pkt LX uznał za winnego popełnienia czynu z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za który na podstawie art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 60 § 3 i § 6 pkt 4 k.k., art. 34 § 1 k.k., art. 35 § 1 k.k. oraz art. 33 § 1, 2 i 3 k.k., wymierzył mu karę roku ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie i karę grzywny 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 50 zł.

2. Ł. U. :

- w pkt LXVII uznał za winnego popełnienia czynu z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za który na podstawie art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 60 § 3 i § 6 pkt 4 k.k., art. 34 § 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. oraz art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę roku ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie i karę grzywny 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 50 zł.

3. A. R. :

- w pkt LXXII uznał za winnego popełnienia czynu z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za który na podstawie art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 60 § 3 i § 6 pkt 4 k.k., art. 34 § 1 k.k., art. 35 § 1 k.k. oraz art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie i karę grzywny 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 20 zł.

4. S. K. :

- w pkt LXXVI uznał za winnego popełnienia czynu z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za który na podstawie art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 60 § 3 i § 6 pkt 4 k.k., art. 34 § 1 k.k., art. 35 § 1 k.k. oraz art. 33 § 1, 2 i 3 k.k., wymierzył mu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie i karę grzywny 70 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 20 zł.

Wymienieni oskarżeni zostali skazani także za inne przestępstwa, wobec czego orzeczono wobec nich kary łączne, zaś w odniesieniu do nich wyrok uprawomocnił się w dniu 22 grudnia 2022 r., bez postępowania odwoławczego.

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 31 maja 2021 r., sygn. akt IV K 194/14, wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia

o karze, w zakresie rozstrzygnięć o karach grzywny, zawartych kolejno: w punkcie LX - na korzyść A. T. , w punkcie LXVII - na korzyść oskarżonego Ł. U. , w punkcie LXXII - na korzyść A. R. , w punkcie LXXVI - na korzyść S. K. - i zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 33 § 2 k.k., poprzez wymierzenie oskarżonym: A. T. w punkcie LX, Ł. U. w punkcie LXVII, A. R. w punkcie LXXII oraz S. K.

[w punkcie LXXVI, za przypisane im występki z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., na podstawie art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 60 § 3 i § 6 pkt 4 k.k., art. 34 § 1 k.k., art. 35 § 1 k.k. oraz art. 33 § 1, 2 i 3 k.k., obok kar zasadniczych ograniczenia wolności również kar grzywien, podczas gdy przepis art. 33 § 2 k.k. przewiduje możliwość wymierzenia grzywny kumulatywnej tylko obok kary zasadniczej pozbawienia wolności”.

Podnosząc ten zarzut, Prokurator Generalny wniósł o uchylenie rozstrzygnięć zawartych w punktach LX, LXVII, LXXII i LXXVI wyroku, dotyczących kar grzywien.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, w związku z czym przy zastosowaniu art. 535 § 5 k.p.k. została uwzględniona w całości na posiedzeniu bez udziału stron. Trafnie bowiem podniósł Prokurator Generalny, że wyrok w zaskarżonej części został wydany z rażącym naruszeniem przepisu prawa materialnego wskazanego w zarzucie skargi.

Jak wyżej podano, Sąd Okręgowy w Gdańsku uznał A. T. , Ł. U. , A. R. i S. K. za winnych popełnienia m.in. przestępstw z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. Mając na uwadze postawę oskarżonych, Sąd zastosował wobec nich instytucję nadzwyczajnego złagodzenia kary i skazując ich w punktach LX, LXVII, LXXII i LXXVI wyroku za wymienione przestępstwa, przy zastosowaniu art. 60 § 3 i § 6 pkt 4 k.k., art. 34 § 1 k.k., art. 35 § 1 k.k. oraz art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył im kary ograniczenia wolności oraz kary grzywny w wysokościach wskazanych w wyroku. Takie postąpienie było nieprawidłowe, bowiem żaden z powołanych przez Sąd przepisów (również żaden inny przepis Kodeksu karnego) nie przewiduje możliwości wymierzenia obok kary ograniczenia wolności kary grzywny. W szczególności nie dopuszcza takiego rozstrzygnięcia wymieniony w wyroku art. 33 § 2 k.k., który sądowi orzekającemu zezwala wymierzyć grzywnę także obok kary pozbawienia wolności wymienionej w art. 32 pkt 3 k.k., jeżeli sprawca dopuścił się czynu w celu osiągnięcia

korzyści majątkowej lub gdy korzyść majątkową osiągnął. Wobec tego kolejny raz trzeba zaznaczyć, że wymienionym czterem skazanym za przestępstwa z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzono kary ograniczenia, a nie pozbawienia wolności.

Zaistniałe naruszenie prawa materialnego - art. 33 § 2 k.k. - jest rażące i miało istotny wpływ na treść wyroku, bowiem wymierzono skazanym kary grzywny, które nie powinny zostać wobec nich orzeczone. W tym stanie rzeczy, zgodnie z wnioskiem kasacji należało uchylić, bez wydawania zbędnego w tym wypadku orzeczenia następczego, wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku w zaskarżonej części, tj. orzeczenia o karach grzywny zawarte w punktach: LX, LXVII, LXXII i LXXVI wyroku. Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego znajduje oparcie w art. 638 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

[J.J.]

[ał]